

ДИРЕКТИВА 2002/3/ЕО НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 12 февруари 2002 година

относно озона в атмосферния въздух

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 175, параграф 1 от него,

като взеха предвид предложението на Комисията ¹,

като взеха предвид становището на Икономическия и социален комитет ²,

като взеха предвид становището на Комитета на регионите ³,

в съответствие с процедурата, установена в член 251 от Договора⁴, в светлината на съвместния текст, одобрен на 10 декември 2001 г. от Помирителния комитет,

като имат предвид, че:

- (1) Въз основа на принципите, установени в член 174 от Договора, Петата програма за действие за околната среда, одобрена с резолюция на Съвета и на представителите на правителствата на държавите-членки на заседание на Съвета от 1 февруари 1993 г. относно общоевропейската програма за политика и действие в областта на екологията и за трайното развитие ⁵ и допълнена с Решение № 2179/98/ЕО⁶, предвижда по-специално изменения в действащото законодателство относно замърсителите на въздуха. Въпросната програма препоръчва установяването на дългосрочни цели в областта на качеството на въздуха.
- (2) Съгласно член 4, параграф 5 от Директива 96/62/ЕО на Съвета от 27 септември 1996 г. относно оценката и управлението на качеството на околния въздух⁷, Съветът трябва да приеме законодателството, установено в параграф 1 и в разпоредбите, установени в параграфи 3 и 4 от този член.
- (3) Важно е да се гарантира ефективна защита срещу вредните последствия върху човешкото здраве от излагането на озона. Следва да бъдат намалени доколкото е възможно вредните последствия на озона върху растителността, екосистемите и

¹ ОВ С 56 Е, 29.2.2000 г., стр. 40 и
ОВ С 29 Е, 30.1.2001 г., стр. 291.

² ОВ С 51, 22.2.2000 г., стр. 11.

³ ОВ С 317, 6.11.2000 г., стр. 35.

⁴ Становище на Европейския парламент от 15 март 2000 г. (ОВ С 377, 29.12.2000г, стр. 154), обща позиция на Съвета от 8 март 2001 г. (ОВ С 126, 26.4.2001 г., стр. 1), и Решение на Европейския парламент от 13 юни 2001 г. (все още не публикувано в Официален вестник). Решение на Европейския парламент от 17 януари 2002 г. и Решение на Съвета от 19 декември 2001 г.

⁵ ОВ С 138, 17.5.1993 г., стр. 1.

⁶ ОВ L 275, 10.10.1998 г., стр. 1.

⁷ ОВ L 296, 21.11.1996 г., стр. 55.

като цяло върху околната среда. Трансграничният характер на замърсяването с озон изисква да бъдат предприети мерки на ниво Общността.

- (4) Директива 92/62/ЕО предвижда, че цифровите прагове трябва да се основават на резултатите от дейността, провеждана от международни научни групи активни в тази област. Комисията трябва да вземе предвид последните данни от научноизследователската дейност в съответните области на епидемиологията и на екологията както и за последните достижения в областта на метрологията, с цел да бъде извършен повторен преглед на елементите, върху които се основават тези прагове.
- (5) Директива 96/62/ЕО изисква за озона да бъдат определени пределно допустими и/или целеви стойности. Предвид трансграничното естество на замърсяване с озон, следва да бъдат определени целеви стойности на ниво Общността за опазването на човешкото здраве и опазването на растителността. Тези целеви стойности следва да се свързват с междинните цели, произтичащи от интегрираната стратегия на Общността за борба с подкисляването и приземния озон, на които се основава също Директива 2001/81/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2001 г. относно националните пределнодопустими стойности за емисии за някои атмосферни замърсители⁸.
- (6) В съответствие с Директива 92/62/ЕО следва да бъдат приложени планове и програми в зоните и агломерациите, в рамките на които концентрациите на озон надвишават целевите стойности, за да се гарантира, че към определената дата тези целеви стойности са спазени, доколкото е възможно. Тези планове и програми следва да се отнасят до голяма степен за мерките за контрол, които трябва да бъдат прилагани в съответствие със съответното законодателство на Общността.
- (7) Следва да бъдат определени дългосрочните цели, с цел да са осигури ефикасна защита на човешкото здраве и на околната среда. Дългосрочните цели следва да съответстват на стратегията, целяща намаляване на подкисляването и озона, както и да съответстват на съответните цели за намаляване на разликата между настоящите концентрации на озон и дългосрочните цели.
- (8) Измерванията следва да бъдат задължителни в зоните, където дългосрочните цели са превишени. Допълнителните средства за оценка могат да намалят изисквания брой фиксирани пунктове за вземане на проби.
- (9) Следва да бъде определен алармен праг за предпазване на населението. Следва да бъде определен и информационен праг за защита на чувствителните групи от населението. Следва да бъдат предоставяни систематично на разположение на населението актуализирани информации за концентрациите на озон в атмосферния въздух.
- (10) Следва да бъдат изготвени краткосрочни планове за действие там, където има риск да бъде намален чувствително рискът от надвишаване на алармения праг. Следва да бъде разгледана и оценена възможността за намаляване на риска в конкретните случаи, продължителността и степента на надвишаване на тази

⁸ ОВ L 309, 27.11.2001 г., стр. 22.

стойност. Следва да не се изисква прилагането на местни мерки, когато оценката на полза/цена доказва, че те не са пропорционални.

- (11) Трансграничният характер на замърсяването с озон може да изисква определена координация между съседните държави-членки при изготвянето и изпълнението на планове, програми и краткосрочни планове за действие, както и за осведомяване на обществеността. Когато е уместно, държавите-членки следва да продължат сътрудничеството с трети страни, като поставят ударението върху ранното включване като участници на страните кандидатки за присъединяване.
- (12) Като основа на редовните доклади, на Комисията следва да се представи информацията относно измерените концентрации.
- (13) Комисията следва да преразгледа разпоредбите на настоящата директива в светлината на последните постижения на научноизследователската дейност, които се отнасят по-специално за въздействието на озона върху здравето човека и околната среда. Докладът на Комисията следва да бъде представен като неразделна част от стратегия за качеството на въздуха, предназначена да преразгледа и предложи цели в областта на качеството на въздуха в Общността и да изготви стратегии за изпълнение, които да гарантират постигането на тези цели. В този смисъл, докладът следва да отчита възможностите за постигане на дългосрочните цели в конкретен период от време.
- (14) Мерките, необходими за изпълнението на настоящата директива следва да се приемат в съответствие с Решение 1999/468/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 г. относно установяването на процедурите за упражняване на изпълнителните правомощия, предоставени на Комисията⁹
- (15) Предвид факта, че целите на предложените действия за гарантиране на ефективна защита срещу вредните въздействия върху здравето на човека от излагането на действието на озона и за намаляване вредните последствия на озона върху растителността, екосистемите и най-общо върху околната среда, не могат да бъдат постигнати по задоволителен начин от държавите-членки поради трансграничния характер на замърсяването с озон и поради това, че те могат да бъдат постигнати по-добре на ниво Общността, Общността може да приеме тези мерки в съответствие с принципа на подчиненост, както е определено в член 5 от Договора. В съответствие с принципа на пропорционалност, както е установен в този член, настоящата директива не превишава това, което е необходимо за постигане тези цели.
- (16) Директива 92/72/ЕИО на Съвета от 21 септември 1992 г. относно замърсяването на въздуха с озон следва да бъде отменена¹⁰

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

Цели

⁹ ОВ L 184, 17.7.1999 г., стр. 23.

¹⁰ ОВ L 297, 13.10.1992 г., стр. 1.

Целта на настоящата директива е :

- а) да установи дългосрочните цели, целевите стойности, алармен праг и информационен праг за концентрациите на озон в атмосферния въздух в рамките на Общността, предназначени да предотвратят или намалят вредното въздействие на озона върху човешкото здраве и върху околната среда като цяло.
- б) да гарантира, че общите методи и критерии се използват за оценка на концентрациите на озон и, когато е уместно, на прекурсорите на озона (азотни оксиди и летливи органични съединения) в атмосферния въздух в държавите-членки;
- в) да гарантира, че се получава актуална информация за нивата на озон и че тя се предоставя на разположение на населението;
- г) да гарантира, че по отношение на озона качеството на атмосферния въздух е запазено, когато то е добро или подобро в останалите случаи;
- д) да насърчава засиленото сътрудничество между държавите-членки що се отнася до снижаването на нивата на озон, използването на потенциала на трансграничните мерки и договарянето относно такива мерки.

Член 2

Дефиниции

По смисъла на настоящата директива

- 1) „атмосферен въздух” е външният въздух в тропосферата, с изключение на работните места;
- 2) „замърсител” е всяко вещество, въведено пряко или непряко от човека в околния въздух, и което може да има вредни въздействия върху здравето на човека и/или за околната среда като цяло;
- 3) „вещества прекурсори на озона” са веществата, които допринасят за образуване озон в приземния атмосферен слой, част от които са изброени в приложение VI;
- 4) „ниво” е концентрацията на даден замърсител в атмосферния въздух или неговото отлагане върху повърхностите за даден период;
- 5) „оценка” е всеки метод, който се използва за измерване, изчисляване, предвиждане или оценка на нивото на даден замърсител в атмосферния въздух;
- 6) „стационарни измервания” означава измерванията, направени в съответствие с член 6, параграф 5 от Директива 96/62/ЕО;
- 7) „зона” е част от територията на държава-членка, както е определена от въпросната държава;
- 8) „агломерация” е зона, която се характеризира със значително съсредоточаване на население над 250 000 жители, или когато концентрацията на населението е по-

малка или равна на 250 000 жители, гъстота на населението на квадратен километър, което оправдава за държавата-членка оценката и управлението на качеството на атмосферния въздух;

- 9) „целева стойност” е нивото, определено с цел да бъдат избегнати в дългосрочен план вредните въздействия върху здравето на човека и/или общо за околната среда, и което трябва да бъде достигнато там, където това е възможно за определен период;
- 10) „дългосрочна цел” е дадена стойност за концентрация на озон в атмосферния въздух, под която според най-напредналия етап в развитието на научното познание са малко вероятни преки вредни въздействия върху здравето на човека и/или общо върху околната среда. Освен когато това не е възможно да бъде постигнато чрез пропорционални мерки, тази цел трябва да бъде достигната в дългосрочен период, с цел да се гарантира ефективна защита на здравето на човека и на околната среда;
- 11) „алармен праг” е нивото, над което кратковременното излагане представлява опасност за здравето на човека и за цялото население, и от което държавите-членки вземат незабавни мерки, както е установено в членове 6 и 7;
- 12) „информационен праг” е нивото, над което кратковременното излагане представлява опасност за човешкото здраве на особено чувствителни групи от населението и е необходимо подаване на актуализирана информация;
- 13) „летливи органични съединения” (ЛОС) са всички органични съединения, произхождащи от антропогенни и биогенни източници, различни от метан, които са способни да образуват фотохимични окислителни при взаимодействието им с азотни оксиди в присъствието на слънчева светлина.

Член 3

Целеви стойности

1. Целевите стойности на концентрациите на озон в околния въздух за 2010 г. са тези, установени в раздел II на приложение I.
2. Държавите-членки изготвят списък на зоните и агломерациите, в които нивата на озон в атмосферния въздух, оценени в съответствие с член 9, превишават целевите стойности, посочени в параграф 1.
3. За зоните и агломерациите, посочени в параграф 2, държавите-членки вземат необходимите мерки, за да гарантират в съответствие с разпоредбите на Директива 2001/81/ЕО, че са изготвени и приложени план или програма, целяща достигане на целевата стойност, освен когато това не е възможно чрез прилагането на пропорционални мерки, считано от датата, посочена в раздел II на приложение I.

Когато в съответствие с член 8, параграф 3 от Директива 96/62/ЕО трябва да бъдат изготвени или приложени планове или на програми по отношение на замърсители, различни от озона, държавите-членки изготвят и прилагат, когато е уместно комплексни планове или на програми, включващи всички въпросни замърсители.

4. Плановете или програмите, посочени в параграф 3, съдържат най-малко информацията, посочена в приложение IV към Директива 92/62/ЕО и се предоставят на разположение на населението както и на заинтересованите организации, като организации за опазване на околната среда, потребителски организации, организациите, представляващи интересите на чувствителни групи от населението и другите съответни здравни органи.

Член 4

Дългосрочни цели

1. Дългосрочните цели за концентрациите на озон в атмосферния въздух са тези, установени в раздел III на приложение I.
2. Държавите-членки изготвят списъка на зоните и агломерациите, в които нивата на озон в атмосферния въздух, оценени в съответствие с член 9, превишават дългосрочните цели, посочени в параграф 1, но са по-ниски или равни на целевите стойности, установени в раздел II на приложение I. За тези зони и агломерации, държавите-членки изготвят и прилагат мерки, ефективни от гледна точка на разходите, предназначени за постигане на дългосрочните цели. Предприетите мерки най-малкото съответстват на всички планове или програми, уточнени в член 3, параграф 3. Освен това, те се ръководят от мерките, предприети в съответствие с разпоредбите на Директива 2001/81/ЕО и от другото съответно съществуващо и бъдещо законодателство на ЕО.
3. Напредъкът, постигнат от Общността при постигането на дългосрочните цели са предмет на последователни прегледи като част от процеса, установен в член 11 и във връзка с Директива 2001/81/ЕО, като се взема за сравнение 2020 г. и като се вземат предвид успехите, постигнати при стремежа към постигането на националните тавани за емисии, определени в упоменатата директива.

Член 5

Изисквания за зоните и агломерациите, където нивата на озон съответстват на дългосрочните цели

Държавите-членки изготвят списък на зоните и агломерациите, където нивата на озон отговарят на дългосрочните цели. Доколкото факторите, включително трансграничният характер на замърсяването с озон и метеорологичните условия го позволяват, те поддържат в тези зони и агломерации нива на озон, по-ниски от дългосрочните цели и запазват със съизмерими мерки възможно най-високо качество на атмосферния въздух съвместимо с трайното развитие, както и високо равнище на защита на околната среда и на здравето на човека.

Член 6

Осведомяване на населението

1. Държавите-членки предприемат подходящи стъпки за:
 - а) да гарантират, че редовно се предоставя на населението актуализирана информация за концентрациите на озон в атмосферния въздух, както и на съответните организации, като организациите за опазване на околната

среда, организациите на потребителите, организациите, представляващи интересите на чувствителни групи от населението и другите съответни здравни органи.

Тези информации се актуализират най-малко всеки ден, и когато се налага и е осъществимо, на всеки час.

Такава информация посочва най-малко превишаването на концентрациите, отговарящи на дългосрочната цел за опазването на здравето, информационните прагове и алармените прагове за съответния период, за който се изчислява средната стойност. Тя следва също така да предоставя и кратка оценка на въздействието върху здравето на човека.

Информационните стойности и алармения праг за концентрациите на озон в атмосферния въздух са представени в раздел I на приложение II;

б) да предоставят на разположението на населението и на съответните организации, като организациите за опазване на околната среда, организациите на потребителите, организациите, представляващи интересите на чувствителни групи от населението и другите съответни здравни органи, подробни годишни доклади, в които се посочват най-малкото, по отношение на човешкото здраве, всички превишавания на концентрациите в целевата стойност и на дългосрочната цел, информационния праг и на алармения праг за периода, за който се изчислява средната стойност и за растителността, всяко превишаване на оптималната стойност и на дългосрочната цел както и, при необходимост, кратка оценка на въздействието на тези превишавания. Държавите-членки могат да включат, ако е уместно, допълнителни информации и оценки за опазването на горите, както е установено в раздел I на приложение III. Те могат също така да представят информация относно съответните прекурсори дотолкова, доколкото последните не са обхванати от действащото законодателство на Общността;

в) да гарантират, че въпросната информация за действителните или очаквани превишавания на алармения праг са предоставени на здравните институции и на населението във възможно най-кратките срокове.

Информацията и докладите, посочени по-горе, се публикуват чрез най-подходящите средства в зависимост от случая например, чрез радиото и телевизията, пресата и различни публикации, информационните табла и екрани или службите на компютърните мрежи като например Интернет.

2. Детайлите, предоставени на населението в съответствие с член 10 от Директива 96/62/ЕО в случай на превишаване на единия от двата прага, включват елементите, изброени в раздел II на приложение II. Когато е осъществимо, държавите-членки също предприемат стъпки за предоставяне на тази информация, когато се очаква превишаване на информационния праг или на алармения праг.

3. Информацията, предоставена съгласно параграфи 1 и 2, трябва да бъде ясна, разбираема и достъпна.

Член 7

Краткосрочни планове за действие

1. В съответствие с член 7, параграф 3 от Директива 96/62/ЕО, държавите-членки изготвят планове за действие на подходящи административни нива, които съдържат специфичните краткосрочни мерки, които трябва да бъдат предприети, като се вземат предвид специфичните местни условия за зоните, където съществува риск от превишаване на алармения праг, ако съществува значителен потенциал за намаляване на риска или намаляване на продължителността и степента на сериозност на превишаването на алармения праг. Когато се окаже, че не съществува висок потенциал за намаляване на риска, продължителността и степента на сериозност на превишаването в съответните зони, държавите-членки се освобождават от задълженията съгласно разпоредбите на член 7, параграф 3 от Директива 96/62/ЕО. Държавите-членки са тези, които трябва да определят дали съществува значителен потенциал за намаляване на риска, продължителността и степента на сериозност на превишаването като имат предвид националните географски, метеорологични и икономически условия.

2. Проекта на краткосрочни планове за действие, включително и равнищата на задействане на конкретните действия са от компетенцията на държавите-членки. В зависимост от отделния случай, плановете могат да включват постепенни мерки и мерки, ефективни от гледна точка на разхода, с цел контролиране и, когато е необходимо, ограничаване или преустановяване на някои дейности, включително трафика на моторни превозни средства, които са източник на емисии на газове, водещи до превишаване на алармения праг. Те могат да включват също ефективни мерки, свързани с използването на промишлени инсталации или продукти.

3. Когато изготвят и прилагат краткосрочни планове за действие, държавите-членки вземат под внимание примери за мерки (чиято ефективност вече е била оценена), които следва да бъдат включени в насоките, посочени в член 12.

4. Държавите-членки предоставят на разположение на населението и на съответните организации, като организациите за опазване на околната среда, потребителските организации, организациите, представляващи интересите на чувствителни групи от населението и другите заинтересовани здравни органи както резултатите от извършените от тях проучвания, така и съдържанието на специфичните краткосрочни планове за действие и информацията относно прилагането на тези планове.

Член 8

Трансгранично замърсяване

1. Когато концентрациите на озон, надвишаващи целевите стойности или дългосрочните цели се дължат до голяма степен на емисии на прекурсори с източник в други държави-членки, при необходимост, заинтересованите държави-членки си сътрудничат за изготвянето на съвместни планове и програми, предназначени да бъдат достигнати целевите стойности и дългосрочните цели, освен ако това не е постижимо чрез прилагането на съответстващи мерки. Комисията сътрудничи при тези усилия. При изпълнението на своите задължения по силата на член 11, Комисията проучва, като взема предвид Директива 2001/81/ЕО, и по-специално член 9 от нея, дали следва да бъдат предприети действия на ниво Общността, с цел намаляване на емисиите на прекурсори, които са причина за трансграничното замърсяване с озон.

2. Държавите-членки изготвят и прилагат, когато е необходимо и в съответствие с член 7, съвместни краткосрочни планове за действие, които покриват зоните в непосредствена близост до различните държави-членки. Държавите-членки гарантират, че зоните в непосредствена близост до държавите-членки, изготвили краткосрочните планове за действие, получават цялата необходима информация.

3. Ако в зони, близки до националните граници се установят превишавания на информационния праг и на алармения праг, следва, възможно най-бързо, да бъде предоставена информация на компетентните органи в съседните засегнати държави-членки, с цел да се улесни предоставянето на информация на обществото в тези държави.

4. При изготвянето на плановете и на програмите, посочени в параграфи 1 и 2, както и при информирането на населението, както е посочено в параграф 3, държава-членка продължава, когато е необходимо, да си сътрудничи с третите страни, като наблюдава особено върху страните кандидатки за присъединяване.

Член 9

Оценка на концентрациите на озона и на неговите прекурсори в атмосферния въздух

1. В зоните и агломерациите, където през последните пет години на измервания, концентрациите на озона са превишили дългосрочната цел, продължителните фиксирани измервания са задължителни. Когато наличните данни се отнасят за по-малко от пет години, за определяне на превишаванията държавите-членки могат да съчетават краткосрочни кампании по измервания, провеждани в определени моменти и на места, които могат да отговарят на най-високи нива на замърсяване, с резултатите, получени на основата на статистически проучвания за емисиите и с резултатите от моделирането.

Приложение IV определя критериите за определяне на местоположението на пунктовете за взимане на проби с цел измерване на озона.

Раздел I на приложение V установява минималния брой пунктове за вземане на проби за извършването на измерване на концентрациите на озон във всяка зона или агломерация, в което измерванията представляват единствения източник на информация за оценка на качеството на въздуха.

Измерването на азотния диоксид също се извършва в най-малко 50 % от пунктовете на вземане на проби за озон, изисквано в раздел I на приложение V. Измерването на азотния диоксид се извършва продължително, освен в селските фонове пунктове така, както е определено в раздел I на приложение IV, в които могат да бъдат използвани и други методи за измерване.

В зоните и агломерациите, където информацията от пунктовете за вземане на проби за фиксирани измервания се допълват от информация, произтичаща от моделиране и/или от информативни измервания, общият брой на пунктове за вземане на проби, определени в раздел I на приложение V може да бъде намален при условие, че :

а) допълнителни методи предвиждат подходящо равнище на информация за оценка на качеството на въздуха от гледна точка на целевите стойности, информационните и алармени прагове;

б) броят на пунктове за вземане на проби и пространственото покриване от други техники са достатъчни за установяване на концентрацията на озон в съответствие с целите за качество на данните, определени в раздел I на приложение VII и позволяват оценката на резултатите, както е определено в раздел II на приложение VII;

в) броят на пунктове за вземане на проби във всяка зона или агломерация са с честота най-малко един пункт за вземане на проби на два милиона жители или на един пункт за вземане на проби на 50 000 km², като се взема по-голямата стойност от двете;

г) всяка зона или агломерация съдържа най-малко един пункт за вземане на проби; и

д) азотният диоксид се измерва във всички останали пунктове за вземане на проби с изключение на фоновите пунктове в селскостопанските райони.

В този случай, резултатите, които произхождат от моделирането и/или информативното измерване се вземат предвид за оценка на качеството на въздуха по отношение на целевите стойности.

2. В зоните и агломерациите, където през всяка от последните пет години на измервания, концентрациите са по-ниски от дългосрочните цели, броят на пунктовете за продължително измерване са определени в съответствие с раздел II на приложение V.

3. Всяка държава-членка гарантира, че на нейна територия е установена и функционира най-малко един пункт за измерване, който предоставя данни за концентрациите на прекурсорите на озон, изброени в приложение VI. Всяка държава-членка избира броя и начина на установяване на станциите, в които трябва да бъдат измерени прекурсорите на озон, като има предвид целите, методите и препоръките, установени в упоменатото приложение.

В рамките на насоките, разработени съгласно член 12, установяват се насоките за подходяща стратегия за измерване на прекурсорите на озона, като се вземат предвид съществуващите изисквания на законодателството на общността и на съвместната програма за мониторинг и оценка за разпространението на далечни разстояния на атмосферното замърсяване в Европа (EMEP).

4. В раздел I на приложение VIII са установени референтни методи за анализ на озона. Раздел II на приложение VIII предвижда референтни техники за моделиране за озон.

5. Всички изменения, необходими за привеждане в съответствие с настоящия член и на приложения IV - VIII към научно-техническия напредък се извършва, в съответствие с процедурата, установена в член 13, параграф 2.

Член 10

Предаване на информация и на доклади

1. Когато предават информация на Комисията съгласно член 11 от Директива 96/62/ЕО, за първи път през календарната година след датата, посочена в член 15, параграф 1 държавите-членки също:

а) представят на Комисията за всяка календарна година, най-късно до 30 септември на следващата година, списъците на зоните и на агломерациите, посочени в член 3, параграф 2, в член 4, параграф 2 и в член 5;

б) предават на Комисията доклад, който дава обща представа за ситуацията що се отнася до превишаванията на целевите стойности, определени в раздел II, приложение I. Докладът предоставя обяснение за годишните превишавания на целевата стойност за опазване на здравето на човека. В него са включени също плановете и програмите, посочени в член 3, параграф 3. Докладът се изпраща до Комисията най-късно до две години след края на периода, през който са били наблюдавани превишаванията на целевите стойности;

в) информират Комисията на всеки три години за етапите на изпълнение на такъв план или програма.

2. Освен това, за пръв път през календарната година след датата, посочена в член 15, параграф 1, държавите-членки:

а) предават на Комисията за всеки месец от април до септември всяка година, междинна информация :

(i) но най-късно до края на следващия месец, за всеки ден, когато са били регистрирани превишавания на информационния праг и/или на алармения праг, следната информация: дата, общи часове на превишаването, максимална(и) стойност(и) на озона за един час;

ii) най-късно до 31 октомври всяка година, всякаква друга информация, уточнена в приложение III;

б) за всяка календарна година най-късно до 30 септември от следващата година, изпращат на Комисията валидираната информация, уточнена в приложение III и средните годишни концентрации на прекурсорите на озона, уточнени в приложение VI за съответната година;

в) на всеки три години и най-късно до 30 септември, изпращат на Комисията, в рамките на секторния доклад, посочен в член 4 от Директива 91/692/ЕИО на Съвета¹¹:

(i) информация, която преразглежда нивата на озон наблюдавани или оценени, както е уместно, в зоните и агломерациите, посочени в член 3, параграф 2, в член 4, параграф 2 и в член 5;

(ii) информация за мерките, извършени или предвидени съгласно член 4, параграф 2, и

¹¹ ОВ L 377, 31.12.1991 г., стр. 48.

(iii) информацията относно решенията, касаещи краткосрочните планове за действие, за оформлението и съдържанието им, както и оценка на въздействието на такива планове, изготвени в съответствие с член 7.

3. Комисията:

а) гарантира, че информацията, предоставена съгласно параграф 2, буква а), е предоставена на разположение възможно най-бързо, посредством подходящи средства и е предадена на Европейската агенция за околната среда;

б) публикува всяка година списъците на зоните и агломерациите, предадени съгласно параграф 1, буква а) и до 30 ноември всяка година, доклад за състоянието на озона през лятото на текущата година и през изминалата календарна година, който чрез сравними данни, има за цел да предостави обща представа за ситуацията във всяка държава-членка, като взема предвид разнообразните метеорологични условия и трансграничното замърсяване, както и обща представа за всички превишавания на дългосрочните цели в държавите-членки;

в) контролира редовно изпълнението на плановете или програмите, предоставени съгласно параграф 1, буква б), като разглежда развитието им и тенденциите на замърсяването на въздуха, като се вземат предвид метеорологичните условия и произхода на прекурсорите на озона (антропогенни или биогенни);

г) взема предвид информацията, предоставена съгласно параграфи 1 и 2 при подготовката на тригодишните доклади относно качеството на въздуха и в съответствие с член 11, точка 2 от Директива 92/62/ЕО;

д) осигурява по подходящ начин обмена на информация и опита, предадени в съответствие с параграф 2, буква в) (iii) относно съставянето и прилагането на краткосрочни планове за действие.

4. Когато се изпълняват задачите, посочени в параграф 3, Комисията прибегва, при необходимост, до наличните експертни познания в Европейската агенция за околната среда.

5. Най-късно до 9 септември 2003 г. държавите-членки информират Комисията за използваните методи за предварителната оценка на качеството на въздуха съгласно член 11, точка 1, буква г) от Директива 92/62/ЕО.

Член 11

Преразглеждане и докладване

1. Най-късно до 31 декември 2004 г., Комисията предоставя на Европейския парламент и на Съвета доклад, основан на опита, придобит по време на прилагането на настоящата директива. Докладът се отнася преди всичко за:

а) последните резултати от научноизследователската дейност в светлината на директивите на Световната здравна организация що се отнася до последствията от експозицията на озон на околната среда и на здравето на човека, като взема

предвид най-вече чувствителните групи от населението; взема се предвид и изготвянето на по-точни модели;

б) технологичното развитие, включително постигнатия напредък в областта на методите за измерване и останалите техники за оценка на концентрациите на озона и промяната на тези концентрации в Европа;

в) сравнението на моделите с действителните измервания;

г) адаптирането на равнището на дългосрочните цели, на целевите стойности и информационните прагове и алармените прагове;

д) резултатите, отнасящи се до въздействието на озона върху посевите и естествената растителност от международната програма за сътрудничество в рамките на конвенцията на Икономическата комисия за Европа към ООН относно трансграничното замърсяване на въздуха на далечни разстояния.

2. Докладът се представя като неразделна част от стратегията за качество на въздуха, предназначена да преразгледа и предложи цели на Общността в областта на качеството на въздуха и да предложи други такива, както и да изготви стратегии за прилагане, които позволяват да се гарантира постигане на тези цели. В този смисъл, докладът взема предвид:

а) широкия обхват за още по-значително намаляване на емисиите на замърсители от всички съответни източници, предвид техническата изпълнимост и съотношението между цената и качеството;

б) връзките между замърсителите и възможностите за прилагане на комбинирани стратегии за постигане на целите на Общността по отношение качеството на въздуха и целите, които са свързани с него;

в) възможностите за бъдещи действия, които трябва да бъдат предприети на ниво Общността с цел намаляване на емисиите на прекурсори;

г) напредъкът, осъществен при прилагането на целевите стойности, предвидени в приложение I, включително плановете и програмите, изготвени и изпълнени в съответствие с членове 3 и 4, опитът, натрупан по време на прилагането на краткосрочните плановете за действие съгласно член 7 и условията, както са установени в приложение IV, при които са били проведени измервания за качеството на въздуха;

д) възможностите за постигане, в определен срок, на дългосрочните цели установени в раздел III на приложение I;

е) настоящата и бъдеща необходимост от информирание на населението и обмяна на информация между държавите-членки и Комисията;

ж) съществуващата връзка между настоящата директива и очакваните промени вследствие от мерките, които трябва да се предприемат от държавите-членки и Общността с цел изпълнение на техните задължения относно промените в климата;

з) трансграничното разпространение на замърсяването, предвид мерките, предприети от страните кандидатки за присъединяване.

3. Докладът включва също така и преразглеждане на разпоредбите на настоящата директива в светлината на нейните резултати и се придружава, ако е необходимо, от предложения за изменението на настоящата директива, въздействието на озона върху околната среда и върху здравето на човека, като се отделя особено внимание на чувствителните групи от населението.

Член 12

Насоки

1. Комисията разработва насоките за изпълнение на настоящата директива най-късно до 9 септември 2002 г. За тази цел тя прибегва, ако е необходимо, до наличните експертни познания в държавите-членки и в Европейската агенция за околната среда и други специализирани органи и предвид изискванията, установени в законодателството на Общността и в Оценката за разпространението на далечни разстояния на атмосферното замърсяване в Европа (ЕМЕР).

2. Насоките се приемат в съответствие с процедурата, установена в член 13, параграф 2. Те нямат за задача да променят, пряко или непряко, целевите стойности, дългосрочните цели, алармения праг или информационния праг.

Член 13

Процедура на комитета

1. Комисията се подпомага от комитета, създаден с член 12, параграф 2 от Директива 96/62/ЕО.

2. Когато се прави позоваване на настоящия параграф, се прилагат членове 5 и 7 от Решение 1999/468/ЕО, като се вземат предвид разпоредбите на член 8 от него.

Периодът, установен в член 5, параграф 6 от Решение 1999/468/ЕО се определя на три месеца.

3. Комитетът приема свой процедурен правилник.

Член 14

Санкции

Държавите-членки определят санкциите, приложими в случай на нарушаване на националните разпоредби, приети съгласно настоящата директива. Тези санкции са ефективни, съответстващи и възпиращи.

Член 15

Транспониране

1. Държавите-членки въвеждат в сила закони, подзаконови и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с настоящата директива преди 9 септември 2003 г. Те незабавно информират Комисията за това.

Когато държавите-членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условието и редът на позоваване се определят от държавите-членки.

2. Държавите-членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от националното си законодателство в областта, регулирана от настоящата директива.

Член 16

Отмяна

Директива 92/72/ЕИО се отменя, считано от 9 септември 2003 г.

Член 17

Влизане в сила

Настоящата директива влиза в сила в деня на публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейските общности*.

Член 18

Адресати

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

Съставено в Брюксел на 12 февруари 2002 година.

За Европейския парламент:

Председател

P. COX

За Съвета:

Председател

J. PIQUÉ I CAMPS

ПРИЛОЖЕНИЕ I

ДЕФИНИЦИИ, ЦЕЛЕВИ СТОЙНОСТИ И ДЪЛГОСРОЧНИ ЦЕЛИ ЗА ОЗОНА

1. Дефиниции

Всички стойности трябва да бъдат изразени в $\mu\text{g}/\text{m}^3$. Обемът трябва да бъде стандартизиран при следните условия на температура и налягане: 293 К и 101,3 кРа. Времето трябва да бъде специфицирано в централноевропейско време.

АОТ40 (изразено в $\mu\text{g}/\text{m}^3$) в часове) означава сумата от разликите между часовите концентрации, надвишаващи $80 \mu\text{g}/\text{m}^3$ (= 40 части на милиард) през даден период, като се използват единствено стойностите за 1 час, измервани ежедневно между 8 часа и 20 часа (Централно европейско време всеки ден)¹²

С цел да бъдат валидни, годишните данни за превишаванията, използвани за контролиране на съвместимостта с целевите стойности и дългосрочните цели, посочени по-долу, трябва да отговарят на критериите, установени в раздел II на приложение III.

II. Целеви стойности за озон

	Параметър	Целева стойност за 2010 г. (а) ¹
1. Целева стойност за опазване на здравето на човека.	Максимална осемчасова средна стойност в (б)	120 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ стойност, която не трябва да бъде превишавана повече от 25 дни за една средна календарна година, изчислена за 3 годишен период (в).
2. Целева стойност за опазване на растителността	АОТ40, изчислен на основата на стойности за 1 h от м. май до м. юли	18 000 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ час (средна стойност изчислена за 5 годишен период) (в)

¹² Или подходящо време за свръх периферните региони.

- а) Съответствието на целеви стойности ще бъде оценено, считано от тази дата. С други думи, 2010 г. ще бъде първата година, данните, от която ще бъдат използвани за изчисляването на съответствието за следващите 3 или 5 години, в зависимост от случая.
- б) Дневният максимум на средната концентрация за 8 часа се избира след преглед на средните променливи величини върху 8 часа, изчислени на основата на часови данни и осъвременявани на всеки час. Всяка така изчислена осемчасова средна стойност върху се записва за деня, в който свършва, тоест първият период за изчислението за определения ден ще бъде периодът между 17.00 часа на предния ден и 01.00 часа на разглеждания ден. Последният период за изчисляване на дадения ден ще бъде периодът между 16.00 часа и 24.00 часа на същия ден.
- в) Ако средните стойности за период от 3 или 5 години не могат да бъдат определени на основата на пълна и непрекъсната серия от годишни данни, минималните необходими годишни данни за оценка на съответствието с целевите стойности ще бъдат както следва :
- що се отнася до целевата стойност за опазване на здравето на човека: валидните данни за една година,
 - що се отнася до целевата стойност за опазване на растителността: валидните данни за три години,

¹ Тези целеви стойности и разрешените превишавания се установяват, без това да накърнява резултатите от проучванията и от преразглеждането, предвидено в член 11, които ще има предвид различните географски и климатични условия в Европейската общност.

III. Дългосрочна цел за озона

	Параметър	Дългосрочна цел (а)
1. Дългосрочна цел за опазване на здравето на човека	Максимална дневна осемчасова средна стойност в рамките на една календарна година	120 $\mu\text{g}/\text{m}^3$
1. Дългосрочна цел за опазване на растителността	AOT40 изчислен на основата на стойности за 1 h от м. май до м. юли.	6 000 $\mu\text{g}/\text{m}^3 \text{ h}$
(а) Напредъка на Общността към постигането на дългосрочната цел, като за референция се приема 2020 г., са преразгледани в рамките на процедурата, установена в член 11.		

ПРИЛОЖЕНИЕ II

ИНФОРМАЦИОНЕН И АЛАРМЕН ПРАГ

I. Информационен и алармен праг за озон

	Параметър	Праг
Информационен праг	Средночасова стойност	180 $\mu\text{g}/\text{m}^3$
Алармен праг	средночасова стойност (а)	240 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ час

а) За прилагането на член 7, превишаването на прагова стойност трябва да бъде измерено или предвидено в продължение на три последователни часа.

II. Минимални подробности, които трябва да бъдат предоставени на населението в случай на превишаване на информационния или алармения праг или когато се предвижда такова превишаване

Подробностите, които трябва да бъдат предоставени на обществото в достатъчно голям мащаб и във възможно най-кратките срокове следва да включват:

- 1) информация относно наблюдаваното(ите) превишаване(ия) :
 - местоположение на района с превишаването;
 - вид на превишения праг (информационен или алармен);
 - начален час продължителност на превишаването;
 - най-висока средна едночасова или осемчасова концентрация;
- 2) прогнози за следващия следобед/ден(дни)
 - географска област на очакваните превишавания на информационния и/или алармения праг;
 - очаквана промяна на замърсяването (подобряване, стабилизиране или влошаване).
- 3) информация относно вида засегнато население, възможните въздействия върху здравето и препоръчаното поведение
 - информация за рисковете групи население;
 - описание на възможните симптоми
 - препоръчителни мерки, които трябва да бъдат взети от засегнатото население;
 - указания къде може да бъде намерена допълнителна информация;
- 4) информации относно превантивните действия, целящи намаляване на замърсяването и/или експозицията на замърсителите:
 - указване на основните сектори източници на замърсяване; препоръки по отношение на действията за намаляване на емисиите.

ПРИЛОЖЕНИЕ III

ИНФОРМАЦИЯ, ПРЕДОСТАВЕНА НА КОМИСИЯТА ОТ ДЪРЖАВИТЕ-ЧЛЕНКИ И КРИТЕРИИ ЗА СЪБИРАНЕ НА ДАННИТЕ И ЗА ИЗЧИСЛЕНИЕ НА СТАТИСТИЧЕСКИТЕ ПАРАМЕТРИ

I. Информация, която трябва да бъде предоставена на Комисията

Следната таблица изброява вида и количеството данни, които държавите-членки трябва да предоставят на Комисията:

	Вид пункт	Ниво	Време за събиране /усредняване на данните	Временни данни за всеки месец от м. април до м. септември	Доклад за всяка година
Информационен праг	Всеки	180 $\mu\text{g}/\text{m}^3$	1 час	<ul style="list-style-type: none"> - за всеки ден, през който се регистрират превишавания: дата, общ брой часове на превишаване, максимални стойности за 1 час за озона и свързаните с NO_2 стойности, ако се изисква; - максимална месечна стойност за 1 час за озона 	<ul style="list-style-type: none"> - за всеки ден, през който се регистрират превишавания : дата, общ брой часове на превишаване, максимални стойности за 1 час за озона и съответстваща стойност на NO_2, ако се изисква;
Алармен праг	Всеки	240 $\mu\text{g}/\text{m}^3$	1 час	<ul style="list-style-type: none"> - за всеки ден, през който се регистрират превишавания : дата, общ брой часове на превишаване, максимални едночасови стойности за озона и свързаната с NO_2 стойност, ако се изисква; 	<ul style="list-style-type: none"> - за всеки ден, през който се регистрират превишавания : дата, общ брой часове на превишаване, максимална едночасова стойност и свързана с NO_2 стойност, ако се изисква;
Опазване на здравето на човека	Всеки	120 $\mu\text{g}/\text{m}^3$	8 часа	<ul style="list-style-type: none"> - за всеки ден, през който са регистрирани превишавания : 	<ul style="list-style-type: none"> - за всеки ден, през който се регистрират превишавания :

				дата, осем часов максимум (б);	дата, осем часов максимум (б);
Опазване на растителността	Крайградски, извънградски, отдалечен извънградски	АОТ40 (а) = 6 000 $\mu\text{g}/\text{m}^3 \cdot \text{час}$	1 час, натрупан от м. май до м. юли	-	Стойност
Опазване на горите	Крайградски, извънградски, отдалечен извънградски	АОТ40 (а) = 20 000 $\mu\text{g}/\text{m}^3 \cdot \text{h}$	1 час, натрупан от м. април до м. септември	-	Стойност
Материали	Всеки	40 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ (в)	1 година	-	Стойност
<p>а) Виж дефиницията на АОТ40 представена в приложение I, раздел I.</p> <p>б) Дневен среден осемчасова максимум (виж раздел II на приложение I, бележка а))</p> <p>в) Стойност, която трябва да бъде преразгледана в съответствие с член 11, параграф 3, в светлината на развитието на научното познание.</p>					

Като част от годишния доклад, представените по-долу данни трябва също да бъдат предоставени, ако всички налични часови данни за озона, за азотния диоксид и за азотните оксиди за въпросната година не са все още предоставени в рамките на Решение 97/101/ЕО на Съвета¹³

- за озон, азотния диоксид, азотните оксиди както и сумите от озон и азотен диоксид (прибавени като ppb и изразени в $\mu\text{g}/\text{m}^3$ озон), максималните, 99,9-ти, 98-и и 50-и перцентил и средната годишна стойност и броя на валидните данни от почасовите серии.
- максималната измерена осемчасова средна стойност, 98-ия и 50-ти перцентили и средно годишната стойност от максималните осемчасови средни стойности в рамките на дадено денонощие.

Данните, предоставени в месечните доклади се считат като временни и, при необходимост, трябва да бъдат актуализирани в следващите предадени доклади.

II. Критерии за събиране на данни и за изчисляване на статистическите параметри

Перцентилите трябва да бъдат изчислени съгласно метода, указан в Решение 97/101/ЕО на Съвета.

За проверка на валидността по време на събирането на данните и на изчисляването на статистическите параметри трябва да бъдат използвани следните критерии :

¹³ ОВ L 35, 5.2.1997 г., стр. 14.

Параметър	Изисквани пропорции на валидните данни
Едночасови стойности	75 % (т.е. 45 минути)
Осем часови стойности	75 % от стойностите (т.е. 6 часа)
Максимална средна осемчасова стойност, изчислена на основата на средните променливи осем часови стойности	75 % от средните осемчасови стойности (т.е. 18 от 8 часовите средни стойности за ден)
AOT40	90 % от едночасовата стойност, измерена за период, определен за изчисляването на стойността на AOT40 (а)
Средногодишна стойност	75 % от едночасовите стойности, измерени през лятото (м. април – м. септември) и през зимата (м. януари- м. март, м. октомври- м. декември), взети поотделно
Брой превишавания и максимални стойности на месец	90 % от максималните дневни средни осемчасови стойности (27 налични дневни стойности за един месец. 90 % от едночасовите стойности, измерени между 8 h и 20 h Централно европейско време
Брой превишавания и максимални стойности за една година	5 от 6 месеца през лятото (м. април-м. септември)

а) В случаите, когато всички възможни измерени данни не са налични, стойностите на AOT40 се изчисляват с помощта на следния фактор:

$$AOT40[\text{прогноза}] = AOT40_{\text{измерено}} \times \frac{\text{възможен общ брой часове}^*}{\text{брой измерени средночасови стойности}}$$

*Става дума за броя часове, през предвидения период за определяне стойността на AOT40 (т.е. от 08.00 h до 20.00 h, Централно европейско време, от 1 май до 31 юли всяка година за опазването на растителността и от 1 април до 30 септември за опазване на горите).

ПРИЛОЖЕНИЕ IV

КРИТЕРИИ ЗА КЛАСИФИКАЦИЯ И УСТАНОВЯВАНЕ НА ПУНКТОВЕ ЗА
ВЗЕМАНЕ НА ПРОБИ ЗА ОЦЕНКА НА КОНЦЕНТРАЦИИТЕ НА
ОЗОНА

За фиксираните измервания се прилагат следните съображения :

I. Макромащаб

Вид пункт	Цели на измерването	Представителност (a)	Критерии за избор на местоположение на пунктовете в макромащаб
Градски	Опазване на здравето на човека: оценка на експозицията на градското население на озона, тоест там, където гъстотата на населението и концентрацията на озона са относително високи и представителни за нивото на експозиция на цялото население	Няколко km ²	Далече от влиянието на локални емисии като от превозни средства, бензиностанции и др.; Открити пространства, където могат да бъдат измерени смесени нива; Места като жилищни или търговски зони, паркове (далече от дърветата), големи улици или места с нисък или без автомобилен трафик, открити площи за образователни, спортни или възстановителни съоръжения.
Крайградски	Опазване на здравето на човека и на растителността : определяне на експозицията на населението и на растителността разположени в покрайнините на агломерациите там, където се наблюдават най-високите нива на озон, на които населението и растителността могат да бъдат подложени на пряка и непряка експозиция.	Няколко десетки km ²	На известно разстояние от източниците на емисии, по посока на вятъра, следващи основната посока на доминиращия или доминиращите ветрове и при условия, благоприятстващи за образуването на озон. На места, където населението, чувствителните насаждения или природните екосистеми, разположени във външния пояс на агломерациите са изложени на високи нива на озон. Когато е уместно, няколко крайградски пунктове, разположени по посока на вятъра в зоните на максимални емисии, за да се определят регионалните фонове нива на озон.
Извънградски	Опазване на здравето на човека и на	Подрегионални нива (няколко	Пунктовете могат да бъдат разположени в малки селища

	растителността: определяне на експозицията на населението, на посевите и на природните екосистеми на концентрации на озон в подрегионален мащаб	стотици km ²)	и/или места с природни екосистеми, с гори или насаждения; Представително за озона, отдалечено от въздействието на непосредствените локални източници на емисии като промишлени инсталации и пътища. На открити места, но не по най-високите планински върхове.
Отдалечен извънградски	Опазване на растителността и на здравето на човека: определяне на експозицията на посевите и на природните екосистеми на концентрации на озон в регионален мащаб, както и експозиция на населението	Регионални/ национални/ континентални нива (от 1000 до 10000 km ²)	Пунктове, разположени в райони с ниска гъстота на населението, например естествени екосистеми и гори, разположени далече от градски и промишлени зони и отдалечени от местни източници на емисии; Да се избягва разполагане, което е благоприятно за близки до повърхността инверсии, близо до земята или по върховете на планините. Крайбрежните местности с добре изразен дневен ветрови цикъл от местен характер не се препоръчват.

(а) Пунктовете за вземане проби трябва да бъдат, доколкото е възможно, също представителни и за сходни райони, които не се намират в непосредствена близост.

За селскостопанските пунктове и за фоновите селскостопански пунктове следва да се разгледа, при необходимост, координация с изискванията за мониторинг на Регламент 1091/94/ЕО на Комисията относно защитата на горите в Общността срещу атмосферното замърсяване¹⁴.

II. Условия за разполагане на пунктове в микромащаб

Доколкото е възможно, следва да бъдат спазвани следните насоки :

- 1) Потокът около входното отворстие на пробовземната сонда следва да бъде свободен (свободен под ъгъл най-малко 270°) без никакви прегради, възпрепятстващи въздушния поток в близост до устройството за вземане на проби, т.е. устройството трябва да се намира далече от сгради, балкони, дървета и други препятствия, на разстояние най-малко два пъти височината на препятствието над уреда.

¹⁴ ОВ L 125, 18.5.1994 г., стр. 1.

- 2) По принцип входното отворстие пробовземната сонда следва да бъде разположена на височина между 1,5 m (зона на дишане) и 4 m над земната повърхност. В някои случаи е възможно разполагането на по-голяма височина на градските пунктове, както и в залесените региони.
- 3) Входното отворстие на пробовземната сонда следва да бъде разположена далече от такива източници като комини на пещи и на инсталации за изгаряне и на най-малко 10 m от най-близкия път, което разстояние се увеличава в зависимост от натовареността на трафика.
- 4) Изходното отворстие на устройството за вземане на проби следва да бъде разположено, така че изходящият въздух да не се връща към входното отворстие.

Могат да бъдат взети под внимание и следните фактори:

- 1) интерфериращи източници;
- 2) сигурност;
- 3) достъп;
- 4) възможност за електрозахранване и за телефонни комуникации;
- 5) видимост на мястото спрямо неговото обкръжение;
- 6) безопасност за населението и обслужващия персонал;
- 7) интерес от разполагането близо един до друг на пунктовете за вземане на проби за различни замърсители;
- 8) изисквания, свързани с териториалното планиране.

III. Документиране и преглед на избора на място

Процедурите по избиране на място следва да бъдат подкрепени по време на етапа на класифициране посредством фотографии на околностите (с компасна стрелка) и подробна карта. Местата следва да се преразглеждат на равни интервали в светлината на актуализираната документация, за да гарантира, че критериите за избор са все още удовлетворени.

За тази цел е необходимо извършването на правилното разглеждане и интерпретация на данните от мониторинга в контекста на метеорологичните и фотохимичните процеси, които влияят върху концентрациите на озон, измервани на съответните места.

ПРИЛОЖЕНИЕ V

КРИТЕРИИ ЗА ОПРЕДЕЛЯНЕ МИНИМАЛНИЯ БРОЙ ТОЧКИ ЗА ВЗЕМАНЕ НА ПРОБИ ЗА ФИКСИРАНО ИЗМЕРВАНЕ НА КОНЦЕНТРАЦИИТЕ НА ОЗОНА

- I. **Минимален брой пунктове за вземане на проби за фиксирано продължително измерване на концентрациите на озона с цел оценка на качеството на въздуха за спазване на целевите стойности, дългосрочните цели, информационните и алармените прагове, когато продължителното измерване е единственият източник на информация.**

Население (x 1 000)	Агломерации (градски и крайградски) (а)	Други зони (крайградски и извънградски) (а)	Отдалечени извънградски райони
< 250		1	1 пункт на 50 000 km ² се счита като средна гъстота за всички зони на дадена страна (б)
< 500	1	2	
< 1 000	2	2	
< 1 500	3	3	
< 2 000	3	4	
< 2 750	4	5	
< 3 750	5	6	
> 3 750	По 1 допълнителен пункт на 2 милиона жители	По 1 допълнителен пункт на 2 милиона жители	

- а) най-малко 1 станция в крайградските зони, където е възможно да има по-висока експозиция на населението. В агломерациите, най-малко 50 % от пунктовете следва да бъдат разположени в крайградските зони;
- б) препоръчва се 1 пункт на 25 000 km² за зоните със сложни терени.

- II. **Минимален брой пунктове за вземане на проби за фиксирано измерване за зоните и агломерациите, където дългосрочните цели са постигнати**

Броят на пунктовете за вземане на проби за озон, в комбинация с други средства за допълнителна оценка като моделирането на качеството на въздуха и едновременните измервания на азотния диоксид, трябва да бъде достатъчен, за да позволи преглед на тенденциите в замърсяването, дължащо се на озона и да се провери съответствието с дългосрочните цели. Броят на пунктовете, разположени в агломерациите и в други зони може да бъде намален до една трета от броя, уточнен в раздел I. Когато информацията, предоставена от пунктовете за фиксирано измерване е единствения източник на информация, следва да бъде запазен най-малко един пункт. Ако в зоните където се извършва допълнителна оценка по тази причина вече не остава нито една станция, координирането с броя пунктове, разположени в съседните зони трябва да гарантира адекватна оценка на концентрациите на озон по отношение дългосрочните цели. Броят на станциите в отдалечените извънградски райони следва да бъде 1 на 100 000 km².

ПРИЛОЖЕНИЕ VI

ИЗМЕРВАНЕ НА ПРЕКУРСОРИТЕ НА ОЗОНА

Ц е л и

Тези измервания имат за основна цел да анализират всяка промяна на прекурсорите на озона, да проверят ефективността на стратегиите за намаляване на емисиите, да проверят последователността на инвентаризираните емисии и да допринесе за установяването на връзките между източниците на емисии и концентрациите на замърсители.

Допълнителна цел е да способстват за по-доброто разбиране на процесите за образуване на озона и процесите на дисперсията на прекурсорите му, както и на приложението на фотохимичните модели.

В е щ е с т в а

Измерванията на прекурсорите на озона трябва да включва най-малко азотни оксиди и летливи органични съединения. По-долу е представен списък на летливи органични съединения, чието измерване е препоръчително.

Етан	1-Бутен	Изопрен	Етилбензен
Етилен	транс-2-Бутен	n-Хексан	m+p- Ксилен
Ацетилен	цис-2-Бутен	i-Хексан	o-Ксилен
Пропан	1.2-бутадиен	n-Хептан	1,2,4-Триметил Бензен
Пропен	n-Пентан	n-Октан	1,2,3-Триметил Бензен
n-Бутан	i-Пентен	i-Октан	1,3,5-Триметил Бензен
i-Бутан	2-Пентен	Бензен	Формалдехид
		Толуен	Общи неметанови въглеводороди

Р е ф е р е н т н и м е т о д и

За азотните окиси ще се прилага референтният метод, уточнен в Директива 1999/30/ЕО¹⁵ или в бъдещото законодателство на Общността.

Всяка държава-членка трябва да информира Комисията за използваните от нея методи за вземане на проби и за измерване на летливите органични съединения. Комисията трябва да извършва веднага щом това стане възможно, сравнение на методите и да разглежда възможността за установяване на референтни методи за вземане на проби от прекурсорите с цел да подобри сравнимостта и точността на измерванията за преразглеждане на настоящата директива в съответствие с член 1.

М е с т о п о л о ж е н и е

Измерванията следва да бъдат извършвани преди всичко в градски и крайградски зони, от които и да е пункт за мониторинг, установено в съответствие с изискванията на Директива 92/62/ЕО и за което се счита, че отговаря на посочените по-горе цели на мониторинга.

¹⁵ ОВ L 163, 29.6.1999 г., стр. 41.

ПРИЛОЖЕНИЕ VII

ЦЕЛИ ЗА КАЧЕСТВО НА ДАННИТЕ И ГРУПИРАНЕ НА РЕЗУЛТАТИТЕ ОТ ОЦЕНКАТА НА КАЧЕСТВОТО НА ВЪЗДУХА

1. Цели за качеството на данните

За осигуряване качеството на данните, са определени следните цели за качество предвид допустимата степен на неопределеност на методите на оценка, на минималния период, взет под внимание и минималното количество отчетени данни от измерванията, са дадени като указание за програмите по гарантиране на качеството на данните

	За озон, NO и NO ₂
Непрекъснати фиксирани измервания	
неопределеност на отделните измервания	15 %
Минимално количество на отчетените данни	90 % през лятото 75 % през зимата
Индикаторни измервания	
Неопределеност на отделните измервания	30 %
Минимално количество на отчетените данни	90 %
Минимален обхванат период	> 10 % през лятото
Моделиране	
Неопределеност	
едночасова средна стойност	50 %
Осемчасов дневен максимум	50 %
Обективна оценка	
Неопределеност	75 %

Неопределеността (при интервал на вярност 95 %) на методите за измерване ще бъде оценена в съответствие с принципите, представени в „Наръчник за изразяване на неопределеността при измерванията” (ISO 1993 г.) или с методологията, предвидена в ISO 5725-1 „Точност (точност и вярност) на резултатите и на методите при измерване” (1994 г.) или еквивалентен стандарт. Процентите, отнасящи се за неопределеността представени в таблицата са установени за отделните измервания, осреднени за периода, по време на който са изчислени оптималните стойности и дългосрочните цели, за интервал на вярност 95 %. Неопределеността на непрекъснатите фиксирани измервания следва да бъде интерпретирана като приложима в района на концентрацията, използвана за подходящ праг.

Неопределеността при моделирането и обективната оценка се определя като максималното отклонение на измерените от изчислените концентрационни нива, за периода, взет за изчисляване на подходящия праг, без да се взема предвид хронологията на събитията.

„Времеви обхват” се дефинира като процент от разглежданото време за установяване на праговата стойност, в който се извършват измервания на замърсителя.

„Количество отчетени данни” се определя като съотношението между периода, през който уредът подава валидните данни и този, за който статистическият параметър или агрегираната стойност трябва да бъдат изчислени.

Изискванията по отношение на минималното количество на отчетени данни и минималния времеви обхват не включват загубите на данни, дължащи се на периодичното калибриране и нормалната поддръжка на уредите.

II. Резултати от оценката на качеството на въздуха

Следната информация следва да бъде събрана за зони и агломерации, за които други източници на данни, се използват за допълване на данните от измерванията:

- описание на проведените дейности по оценката,
- използвани специфични методи с референции и описание на метода,
- източници на данни и информация,
- описание на резултатите, включително степента на неопределеност, и по-специално площта на всяко място на вземане на проби, разположено във вътрешността на зоната или на агломерацията, в които концентрациите превишават дългосрочните цели или целевите стойности,
- за дългосрочните цели или целевите стойности целящи опазването на човешкото здраве, население потенциално изложено на концентрации по-високи от праговите стойности.

Когато е възможно, държавите-членки следва да изготвят карти, показващи разпределението на концентрациите във вътрешността на всяка зона и агломерация.

III. Стандартизация

За озона, обемът трябва да бъде стандартизиран при следните условия за температура и налягане: 293 К, 101,3 kPa. За азотните оксиди се прилага стандартизацията, указана в Директива 1999/30/ЕО.

ПРИЛОЖЕНИЕ VIII

РЕФЕРЕНТЕН МЕТОД ЗА АНАЛИЗ НА ОЗОНА И ЗА КАЛИБРИРАНЕ НА ИЗПОЛЗВАНИТЕ СРЕДСТВА ЗА ИЗМЕРВАНЕ

1. Референтен метод за анализ на озона и за калибриране на средствата за измерване на озона

- Метод за анализ: УВ фотометричен метод (ISO FDIS 13964),
- Метод за калибриране: референтен УВ фотометър (ISO FDIS 13964 и VDI 2468, B1. 6).

Този метод е стандартизиран от Европейския комитет по стандартизация (CEN). Щом последният публикува съответния стандарт, методът и технологиите, които са описани, ще съставляват референтния и калибровъчен метод по смисъла на настоящата директива.

Всяка държава-членка може също така да използва друг метод, стига да представи доказателството, че въпросният метод дава резултати, еквивалентни на тези на упоменатия по-горе метод.

II. Референтни техники за моделиране на озона

Референтните техники за моделиране не могат да бъдат уточнени понастоящем. Всяко изменение необходимо за решаване на този въпрос в съответствие с научнотехническия напредък ще бъде приета в съответствие с процедурата, установена в член 13, параграф 2.
